

Sygn. akt VIII Ka 1078/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Szczurewski

Protokolant: Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Haliny Dyszlatys

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013 roku

sprawy K. Z.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 24 października 2012 r. sygn. akt XV K 1213/12

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

- orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności łagodzi do 6 /sześciu/ miesięcy,

- uchyla rozstrzygnięcia w przedmiocie: warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, oddania go pod dozór kuratora /pkt II wyroku/ i zobowiązania oskarżonego do naprawienia szkody /pkt III wyroku/,

- na mocy art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. K. kwoty 100 /sto/ złotych.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 /sto dwadzieścia/ złotych tytułem opłaty za obie instancje i obciąża go pozostałymi kosztami procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 70 /siedemdziesięciu/ złotych.

UZASADNIENIE

K. Z. został oskarżony o to, że w dniu 5 marca 2012 roku w B. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. K. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 100 zł poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru wywiązania się z transakcji kupna – sprzedaży biletu na koncert L. M. w ten sposób, że za pomocą Internetu zamieścił ogłoszenie sprzedaży w/w biletu, za który pobrał pieniądze w kwocie 100 zł wpłacone na wskazane konto bankowe, nie mając zamiaru wywiązania się z zawartej umowy, czym działał na szkodę J. K., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białymstoku wyrokiem zaocznym z dnia 24 października 2012 r w sprawie XV K 1213/12 oskarżonego **K. Z.** uznał za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1, § 2 k.k., art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat tytułem próby i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora.

Na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego J. K. kwoty 100 zł (stu złotych) w terminie 3 (trzech) miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 151,50 (sto pięćdziesiąt jeden złotych 50/100) złotych.

Apelację od powyższego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego złożył prokurator.

Zarzucał wyrokowi rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego K. Z. poprzez wymierzenie mu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności w warunkowym zawieszeniu jej wykonania na okres 3 lat, oddanie go w tym czasie pod dozór kuratora, orzeczenie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego, podczas gdy całokształt okoliczności sprawy, w szczególności zaś wcześniejsza karalność za przestępstwa tego samego rodzaju, fakt że zarzucanego mu czynu dopuścił się w okresie próby korzystając z dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a ponadto cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć wobec oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, mając przy tym na uwadze nagminność tego rodzaju przestępstw, jednoznacznie przemawiają za orzeczeniem wobec oskarżonego kary 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego.

Wskazując na powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego K. Z. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonemu kwoty 100 PLN w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Z uwagi na fakt, iż apelacja nie kwestionuje ani ustaleń faktycznych, ani ustaleń co do winy, omawianie powyższych kwestii należy uznać za niecelowe.

Przechodząc zatem do oceny wymierzonej oskarżonemu K. Z. kary należy stwierdzić, iż rozstrzygając w tym przedmiocie Sąd I instancji nie rozważył należycie i nie uwzględnił wszystkich okoliczności ujawnionych na rozprawie, a mających wpływ na wymiar kary.

W myśl art. 53 § 1 kk Sąd wymierza karę bacząc, aby jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, bierze pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć wobec sprawcy oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W szczególności, zgodnie z § 2 w/w artykułu, Sąd ma obowiązek uwzględnić: motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na nim obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Zdaniem Sądu Okręgowego w przypadku oskarżonego K. Z. Sąd Rejonowy orzekając o wymiarze kary pozbawienia wolności dopuścił się pewnej niekonsekwencji. Otóż poddając ocenie zachowanie się oskarżonego przez pryzmat zasad i dyrektyw wymiaru kary ocenił stopień społecznej szkodliwości czynu jako „wysoki” mając na uwadze przemyślane działanie oskarżonego i chęć uzyskania „łatwych” pieniędzy. Następnie biorąc pod uwagę podmiotowe cechy oskarżonego takie jak warunki i właściwości osobiste oraz dotychczasową karalność eksponował konieczność umożliwienia naprawienia szkody i orzekł karę pozbawienia wolności w stosunkowo wysokim wymiarze, jakby zachowawczo przez pryzmat późniejszego jej warunkowego zawieszenia wykonania. Takiej oceny co do wymiaru kary pozbawienia wolności Sąd Okręgowy podzielić nie może i dlatego orzeczoną karę pozbawienia wolności złagodził do

6 miesięcy. Orzeczona w tym wymiarze kara będzie adekwatna do wskazanego w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia stopnia społecznej szkodliwości czynu, wysokości wyrządzonej szkody, warunków i właściwości osobistych sprawcy w tym i uprzedniej karalności sądowej oskarżonego.

Inną kwestią pozostaje rozważenie warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd powinien rozważyć taką ewentualność, gdy orzekając karę w wymiarze dopuszczającym zastosowanie tej instytucji (jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie), będzie przekonany, iż skorzystanie z takiej możliwości będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności dla zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (pozytywna prognoza kryminologiczna).

To przekonanie Sądu ma charakter prognostyczny, gdyż dokonując oceny bierze się pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste w tym sytuację rodzinną i warunki materialne, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa, a więc zdarzenia i właściwości przeszłe i teraźniejsze w relacji do momentu wydania wyroku – i na podstawie tej oceny prognozuje przyszłe zachowanie sprawcy. Jeżeli ocena ta będzie pozytywna, Sąd może przyjąć jako pewne właściwe zachowanie się skazanego w przyszłości.

Zdaniem Sądu Okręgowego, dzieląc całkowicie w tym zakresie apelację prokuratora, w przypadku oskarżonego K. Z. Sąd Rejonowy niezasadnie skorzystał z dobrodziejstwa zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

I tak oskarżony charakteryzuje się dużym poczuciem bezkarności i jawnym lekceważeniem porządku prawnego. Widoczne jest nad wyraz w uprzedniej karalności sądowej za przestępstwa tego samego rodzaju na kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Nie skorzystał z tego dobrodziejstwa i nie zmienił swego postępowania i dopuścił się kolejnego przestępstwa. W związku z tym o pozytywnej prognozie kryminologicznej w stosunku do niego nie może być mowy.

Uwzględniając te okoliczności, zdaniem Sądu Okręgowego, zachodzi konieczność resocjalizacji oskarżonego K. Z. w warunkach izolacyjnych, a więc orzeczenia wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności i dlatego orzeczono jak na wstępie.

O opłacie rozstrzygnięto na mocy art. 10 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych, o pozostałych kosztach procesu za postępowanie odwoławcze w myśl art. 636 § 1 kpk.